

Colposcopie: onderzoek van de baarmoederhals

Inleiding

Colposcopie: onderzoek van de baarmoederhals

Een colposcopie is een kijkonderzoek van de baarmoederhals. Hierbij gebruikt de gynaecoloog een aangepaste microscoop - een zogenaamde colposcoop.

Met een colposcopie kan de gynaecoloog kijken of er afwijkende cellen in het slijmvlies van de baarmoederhals zitten.

Uw voorbereiding

Bereid u voor en houd u aan de onderstaande instructies.

Belangrijk

Menstruatie (ongesteldheid)

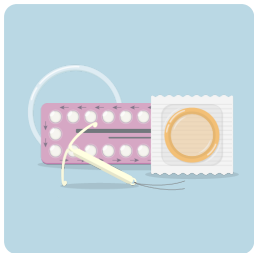
Als u ongesteld bent op de geplande datum, of denkt dan ongesteld te zijn, kunt u het onderzoek beter uitstellen. Door het bloed kunnen de cellen tijdens de colposcopie niet goed bekeken worden. Neem in dat geval tijdig contact op met de polikliniek gynaecologie om uw afspraak te verzetten.

Het beste moment voor een colposcopie is tussen twee menstruaties in.

Bent u zwanger?

Dan kan het onderzoek waarschijnlijk wel doorgaan. Bespreek dit met uw arts.

Spiraaltje

Heeft u een spiraaltje? Deze kan gewoon blijven zitten tijdens het onderzoek.

Allergieën

Bereid u voor door de onderstaande stappen goed door te lezen.

Geef aan als u overgevoelig bent of een allergie heeft

Bespreek met uw arts als u allergisch bent voor bepaalde medicijnen, contrastvloeistof of andere stoffen zoals jodium of pleisters.

Wat neemt u mee?

Bereid u voor door de onderstaande stappen goed door te lezen.

Neem voor uw ziekenhuisbezoek het volgende mee:

- De pas van uw ziektekostenverzekering.
- Een geldig legitimatiebewijs (identiteitskaart, rijbewijs, paspoort).

- Een lijstje met de medicijnen die u gebruikt. Dit wordt in sommige ziekenhuizen ook wel een AMO (Actueel Medicatie Overzicht) genoemd.

Het onderzoek

Hoe uw onderzoek in zijn werk gaat.

Colposcopie

Video voice-over

Bij een colposcopie wordt de ingang van de baarmoeder, ook wel baarmoedermond genoemd, onderzocht. De arts vraagt u om uw onderkleding uit te doen. U mag uw sokken aanhouden.

U neemt plaats in een speciale stoel waarbij uw benen omhoog en uit elkaar gaan. Uw benen komen op de steunen te liggen. Vervolgens plaatst de arts een spreider in uw vagina.

Dit instrument wordt ook wel een speculum of een 'eendenbek' genoemd. Het inbrengen kan ongemakkelijk voelen.

Om uw baarmoedermond goed te bekijken maakt de arts deze plek nat met een soort azijnzuur of jodium, dit kan een prikkend gevoel geven.

Vervolgens kijkt de arts het gebied met een speciale microscoop, de colposcoop. In sommige gevallen kunt u meekijken via een scherm.

Tijdens het onderzoek kan de arts kleine stukjes weefsel afnemen om verder te onderzoeken. Dit wordt een biopsie genoemd en kan ongemakkelijk voelen.

Door het afnemen van een stukje weefsel ontstaat er een klein wondje. De arts behandelt het wondje om het bloeden te stoppen. Dit kan een krampend gevoel geven.

Daarna wordt de spreider weer uit uw vagina gehaald en mag u zich weer aankleden.

Het onderzoek duurt ongeveer 10 minuten

Na het onderzoek

Bekijk hier mogelijke risico's na uw onderzoek of behandeling.

Naar huis

Na het onderzoek mag u direct naar huis en mag u zelf autorijden.

Bloedverlies

Als er bij het onderzoek weefsel is weggenomen, kunt u last hebben van bloedverlies. Dit bloedverlies kan een paar dagen duren.

Zolang u bloed verliest, is het wondje op de baarmoedermond nog niet genezen. Daarom kunt u tot het bloedverlies stopt beter niet zwemmen, in bad gaan of gemeenschap hebben.

Wel kunt u na het onderzoek gewoon douchen.

De uitslag van het onderzoek

Als er een biopt wordt afgenomen, wordt dit in een laboratorium onderzocht. Hierdoor kan de uitslag niet direct met u besproken worden. Meestal is de uitslag binnen 2 weken bekend. De gynaecoloog bespreekt

met u de uitslag.

U moet contact opnemen als u:

- Koorts krijgt of als het bloedverlies erger wordt (meer dan een normale menstruatie);
- Als het nabloeden langer duurt dan enkele dagen.

Verdiepende informatie

Meer informatie over uw onderzoek of behandeling

Weefselonderzoek (Histologie)

Video voice-over

Artsen doen hun uiterste best om te onderzoeken wat er precies met u als patiënt aan de hand is en welke behandeling het best bij u past. Dit doen ze niet alleen, maar samen met verschillende specialisten. De pathologen en analisten in het laboratorium vormen een belangrijke groep experts die de arts helpen om tot een diagnose en een goed behandel-plan te komen.

Hoe doen ze dat? Tijdens onderzoeken of operaties kan er lichamelijk weefsel worden afgenomen. Het materiaal wordt, afhankelijk van de situatie, in een potje 'bewaar-vloeistof' of vacuüm geseald naar een pathologie laboratorium gebracht. Na ontvangst in het laboratorium, wordt het materiaal geselecteerd en krijgt het een uniek nummer dat gekoppeld is aan uw naam, zodat het exact te volgen is tijdens het onderzoeksproces.

Na de eerste selectie wordt het materiaal door medewerkers met het blote oog bekeken en beschreven. Vervolgens worden belangrijke onderdelen van het materiaal in kleine plakjes gesneden en in cassettes geplaatst. Soms zijn er meerdere cassettes nodig om het materiaal in kwijt te kunnen. Dit worden samples genoemd. Het kleinere weefsel kan direct in een cassette gedaan worden.

Alle cassettes gaan vervolgens een machine in, waar het weefsel wordt ontwaterd, ontvet en in paraffine gegoten wordt. Paraffine kennen we allemaal als kaarsvet en omdat paraffine stolt, ontstaan er na deze bewerking harde blokjes met daarin stukjes weefsel van uw lichaam.

Deze massieve blokjes kunnen met behulp van een vlijmscherp mes tot hele dunne plakjes worden gesneden. Deze dunne plakjes, ook wel coupes genoemd,

zijn maar een paar micrometer dik en worden op een glasplaatje gelegd. Hierna worden deze coupes gekleurd in een machine met een HE-kleuring. Dat staat voor Hematoxyline en Eosine. Deze kleuring zorgt ervoor dat afwijkingen op celniveau zichtbaar zijn onder een microscoop. In sommige gevallen zijn er aanvullende kleuringen nodig om specifieke cel-bestanddelen aan te kunnen tonen. Er wordt dan bijvoorbeeld een immunokleuring of een DNA onderzoek gedaan.

In de laatste stap beoordeelt de patholoog alle coupes onder een microscoop. Bij twijfel zal de patholoog overleggen met zijn collega's.

Na het stellen van een diagnose wordt de behandeld arts hierover geïnformeerd. Het onderzoeken van weefsel is een intensief proces. Klein weefselonderzoek duurt 3 tot 5 werkdagen. Voor een grotere inzending duurt dit langer. In geval van spoedsituaties kan het weefselonderzoek in 1 a 2 dagen plaatsvinden.

CIN Classificatie

De uitslag van het baarmoederhalsonderzoek door de gynaecoloog wordt uitgedrukt in CIN. CIN is een afkorting van Cervicale Intra-epitheliale Neoplasie. Er zijn drie CIN classificaties:

- CIN 1: Lichte afwijking
- CIN 2: Matige afwijking
- CIN 3: Ernstige afwijking

Bij welke uitslag is een behandeling nodig?

CIN 1:

- Er is geen behandeling nodig
- De afwijkende cellen verdwijnen meestal vanzelf
- Er moeten wel vervolguitsrijkjes gemaakt worden om dit te controleren

CIN 2:

- Hierbij is soms behandeling nodig
- Ook deze afwijkende cellen kunnen vanzelf verdwijnen
- De gynaecoloog geeft een advies om af te wachten of te behandelen. Hierbij houdt zij/hij rekening met uw leeftijd en of u nog een kinderwens heeft

CIN 3:

- De gynaecoloog raadt een behandeling aan
- De kans is klein dat de afwijking vanzelf verdwijnt

Past de uitslag van uw uitstrijkje én wat de gynaecoloog ziet tijd het onderzoek bij een CIN 3 afwijking? Dan kan de gynaecoloog besluiten om tijdens het onderzoek geen bipten af te nemen, maar direct een behandeling te plannen.

Meer informatie over een afwijkend uitstrijkje

Op de website van [De Gynaecoloog](https://www.degynaecoloog.nl)

[\(https://www.degynaecoloog.nl/onderwerpen/afwijkend-uitstrijkje-hoe/\)](https://www.degynaecoloog.nl/onderwerpen/afwijkend-uitstrijkje-hoe/)

(NVOG) is meer informatie te vinden over een afwijkend uitstrijkje.